

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra VALRAVNEN, af 'Digte', 1803

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873147408/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Rødt klæbe sig hans lange gule Haar!
Minona, kom! betragt mig ganske nøie.
Jeg er en Skygge ei, mit Hierte slaaer
Med Krampetræk af Elskov og af Smerte.
Kom, læg din varme Haand paa Haralds Hierte.

Da standser brat Minonas Taarer stride,
Da falmer hendes Purpurlæber blaa,
Da bliver Kindens røde Roser hvide,
Da bliver Issens sorte Lokker graae.
Alt hvad han leed og hvad han end skal lide
Fortæller han, mens Favn mod Favn de staae.
For sidste Gang i Elskovs søde Lyst
De smelte sammen klynget Bryst mod Bryst.

Lev vel, Minona! nu jeg frygter ikke.
Hist aabner Faderen sit Himmerig.
Giv mig et Kys, og smil med dine Blikke,
Og glem at Harald var ulykkelig.
Da skal jeg Dødens Kalk frimodig drikke.
Lev vel, Minona! Himlen signe dig.
Saa favnede han bleg sin elskte Møe,
Og svang sig høit hen over salten Søe.

Det brustne Øie stirrer -- han er svunden!
Hun staaer tilbage paa det kolde Muld.
Da blusser hun, da synker hun i Lunden,
Da beder hun til Himlen andagtsfuld:
Du, som ved Daaben er med mig forbunden,
Du, som paa Jorden var saa god og huld,
Du, som lod Petrus gaae paa Havets Bølge,
Lad mig i Luften høit min Harald følge!